

Bevarandeplan för Natura 2000-området Kungsmarken SE0430030

Kungsmarken och smörbollar, Foto: Marie Björkander resp. Länsstyrelsen Västra Götaland

Grunduppgifter om Natura 2000-området

Län:	Skåne
Kommun:	Lund
Läge:	5 km O Lund
Markägare:	Naturvårdsverket, Enskild
Areal:	232,4 hektar
Skyddsform:	Naturresevat, Kungsmarken 1974-06.
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 1995-12. SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12. SAC fastställt av Regeringen 2011-03. Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2018-12-20 respektive 2018-12-21.
Reviderad:	2018-11.

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio de Janeiro 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området. I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen. Om ett Natura 2000-område också ingår i ett annat områdesskydd, t.ex. naturreservat, finns det gällande föreskrifter för området, dessa finns att läsa i beslutet till naturreservatet samt i skötselplanen. Bevarandeplanen för Natura 2000-området hänvisar i mycket till skötselplanen och utgör därför en enklare form av bevarandeplan. Bäst läses de tre dokumenten tillsammans.

Vad är en Natura 2000-art eller en typisk art?

Bevarandeplanen redovisar flera kategorier av arter. *Natura 2000-arter* är utpekade skyddade arter som listas i art- och habitatdirektivets bilaga 2 eller i fågeldirektivets bilaga 1. Bevarandeplanen ska ha med bevarandemål för dessa arter. Tillstånd krävs alltid för åtgärder som riskerar att påverka dessa arter negativt. *Typiska arter* är indikatorarter vars förekomst

indikerar gynnsamt tillstånd för en utpekad naturtyp. *Karaktäristiska arter* ska stödja tolkningen av en viss naturtyp. Arter kan vara både typiska och karaktäristiska. *Prioriterade arter* och naturtyper är de arter/naturtyper som är utpekats som mest hotade enligt art- och habitatdirektivet och vars utbredning huvudsakligen ligger inom EU:s territorium, de är markerade med en asterisk. Dessa prioriteringar ska skiljas från de prioriteringar av arter och naturtyper som görs i bevarandeplanen när åtgärder prioriteras för att arten eller naturtypen ska få gynnsam bevarandestatus. Rödlistade arter är en sammanställning av arters status när det gäller risk att dö ut inom ett lands gränser. En nationell *rödlista* publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för denna bevarandeplan förtecknad i boken *Rödlistade arter i Sverige 2015*. *Fridlysta arter* är förtecknade i Artskyddsförordningen. Det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada vissa växter och djur. *Ågp-arter* är hotade arter med ett särskilt åtgärdsprogram för att förbättra artens överlevnadsmöjligheter.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets webbplats: www.naturvardsverket.se

Mer information om naturreservat

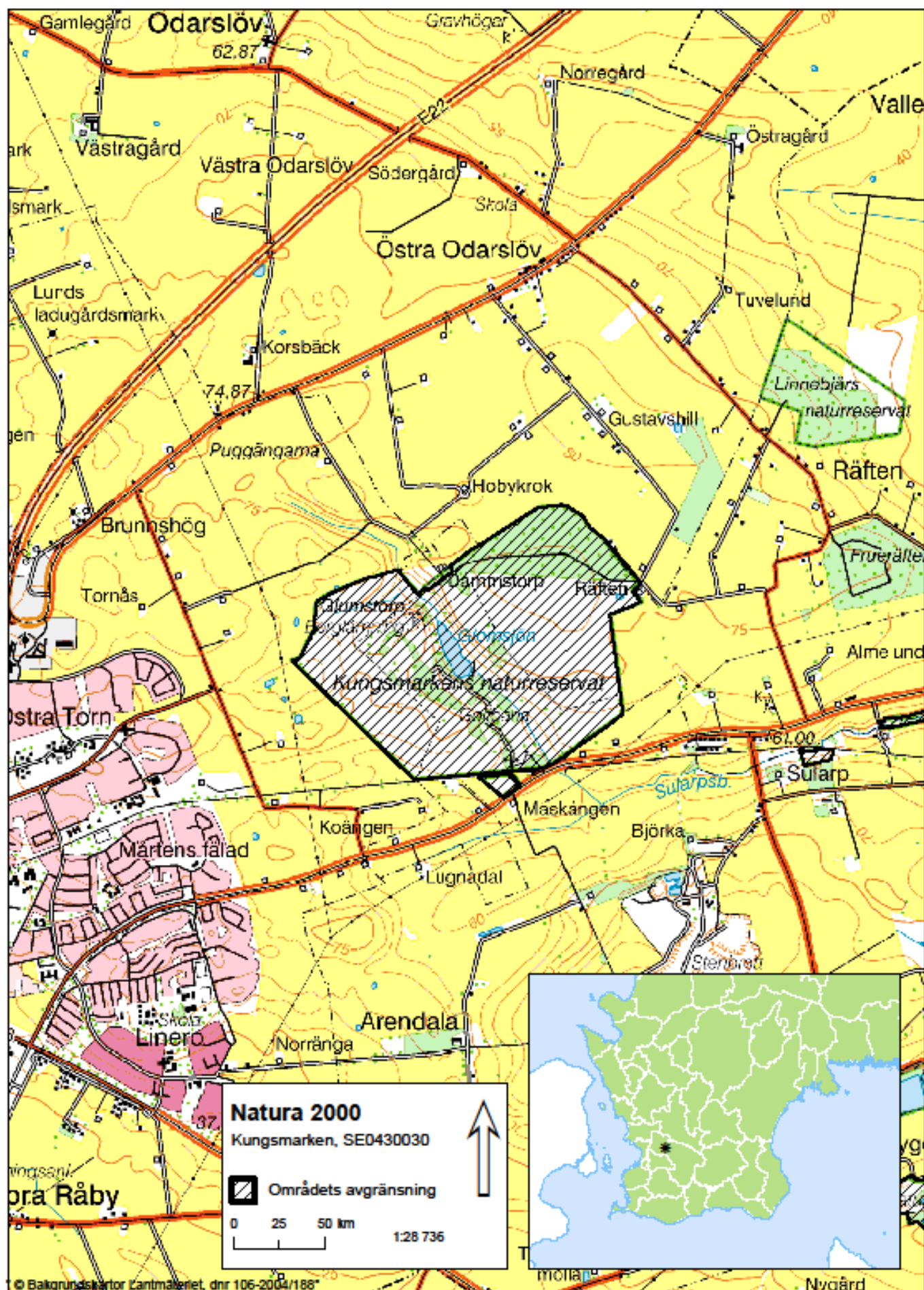
Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/bildanaturreservat eller
telefon 010-224 10 00

Karttjänsten Skyddad natur webbplats: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se>

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000.....	9
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden.....	10
Bevarandemål.....	10
Naturtyper.....	12
Icke naturtyper.....	18
Natura 2000 – arter.....	19
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	20
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	21
Skydd och reglering.....	22
Prioriterade bevarandeåtgärder.....	22
Restaureringsåtgärder.....	24
Löpande skötsel.....	24
Uppföljning.....	24
REFERENSER.....	25
BILAGOR.....	25
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	26
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	28
Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	29

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Kungsmarken ligger öster om Lund och består idag av karaktäristiska slätterängar, naturbetesmarker, ett skogsområde och en golfbana. Den långa, obrutna hävden med slätter och bete, tillsammans med den kalkhaltiga moränen, ger en för landet unik flora och fauna. Det är framförallt ängarna på sluttningarna öster om Glomsbäcken som hyser en unik slättergynnad flora med flera hotade arter.

Området är ett unikt kulturlandskap där mänsklig aktivitet förekommit under minst 2000 år men troligtvis ännu längre, vilket fynd i samband med en arkeologisk förundersökning som genomfördes 2004 i samband med ombyggnad av greener tyder på. Då påträffades förhistoriska boplatslämningar som sannolikt dateras till bronsåldern, ev. äldre järnålder.

Sen medeltiden har området inte varit trädbevuxet, men periodvis förbuskat. Eftersom området inte plöjts är de arkeologiska värdena stora med bl.a. åkersystem från tidig järnålder, ryggade åkrar, körvägar och medeltida stenmurar. En medeltida borganläggning, Glomstorp, ligger på ett strategiskt läge på höjden vid Glomsjön. Under 1100-talet tillhörde borgen ärkebiskopen i Lund. Kyrkan ägde marken fram till mitten av 1600-talet och sedan 1665 har Kungsmarken tillhört staten och förvaltats av olika statliga instanser. Att Kungsmarken inte varit i privat ägo är nog anledningen till att området inte odlats upp trots att området är beläget i en helåkersbygd med bördig jord. Området har således till stor del brukats som naturlig gräsmark, dvs slätter- eller betesmark, åtminstone sedan 1100-talet. Hävden i de olika delarna har dock varierat genom tiderna. Den varierande topografin och jordmånen ger en mosaik av olika typer av ängsvegetation på Kungsmarken.

Berggrunden utgörs av silurisk lerskiffer med kalkhaltiga, glaciala moränavlagringar av några meters mäktighet med undantag av nordöstra delen där de är tunnare. (Ekström 1947). En markerad dal skär genom området från norr till söder och i botten av dalen rinner Glomsbäcken fram. Bäckens har dämats upp i Glomssjön. Grundvattennivån på Kungsmarken är hög, men under 1900-talet har dräneringssystem som avvattnar delar av området successivt utvecklats och en viss uttorkning av slätter- och betesmarkerna har skett, vilket delvis kan förklaras med den allmänna grundvattensänkningen och den effektivare dräneringen av åkermarken runtomkring. I samband med att golfbanan anlades öster om Glomsbäcken genomfördes omfattande dräneringsåtgärder i och ovanför sluttningarna.

På Kungsmarken förekommer många häckande fågelarter som är knutna till öppna slätter- och beteslandskap, bl.a. sånglärka och storspov, och de fuktiga ängarna, träd- och buskdungarna utgör värdefulla anhalter för rastande flyttfåglar.

Mycket har hänt i området under 1900-talet vilket gett tydliga avtryck i kulturlandskapet och påverkat områdets naturvärden. 1917 överlämnades Kungsmarken som övningsfält till södra skånska infanteriregementet som då var förlagt till Lund.

Både Botaniska föreningen i Lund och Naturskyddsföreningen framhöll redan i början på 1900-talet områdets höga naturvärden och önskade att få en stor del av området skyddat.

1929 överfördes Kungsmarken från försvarsdepartementet till Domänverket

1935 beslutades det om att Domänverket skulle överlåta en del av området till Lunds Universitet och LUGI fick tillstånd att anlägga det som nu är golfbanans nio första hål, trots protester från arkeologiskt och botaniskt håll. 1936 bildades Lunds akademiska golfklubb (LAGK) som övertog golfbanan från LUGI och 1954 överläts ytterligare område öster om Glomsbäcken till universitetet och ett 49-årigt avtal upprättades.

Slättermarkernas förändring

Banan utvidgades då till en 18-hålsbana på den forna ängsmarkens bekostnad. Vid utvidgningen av golfbanan österut delades slätterängen in i ett antal mindre långsmala ytor som blev omgivna av golfytor. Sedan dess har dessa delar skötts med slätter.

Eftersom utvecklingen av florans och vegetationen försämrats drastiskt på Kungsmarken sedan 1955 och flera exklusiva arter som t.ex. krutbrännare, Adam och Eva, grönkulla, låsbräken m.m. försvunnit och andra arter som t.ex. brudsporre, göknycklar, smalbladig lungört minskat i antal, har det funnits förslag och önskemål om att flytta delar av golfbanan. Trots att området har en enorm artrikedom så har området varit mycket mer artrikt förr. Vid jämförelse med en vegetationsundersökning från 1970 (Mattiasson 1970) kan en floraförändring ses i de centrala delarna av Kungsmarken, där bl a slätteräng med svinrot vid den gamla biskopsborgen till viss del har ersatts med trivialare gräsmarker av tuvtåtel eller rödsvingel.

En del slättergynnade arter, t ex ängsögontröst, vityxne och tidig fältgentiana har försvunnit som en följd av att bete infördes på Kungsängen i början på 1900-talet.

De senaste åren har dock betetrycket varit hårt vilket till viss del blivit ett problem eftersom en del av de slättergynnade arterna i Kungsängen missgynnats av detta. Det är framförallt orkidéer som Sankt Pers nycklar, göknycklar, Jungfru Marie nycklar, majnycklar, brudsporre, smalbladig lungört och stor bockrot som minskat i antal.

En generell trend inom området är att örterna generellt sett är på reträtt och de ersätts av hög och tät gräsvegetation på många ställen.

Betesmarkernas förändring

Under perioder när betetrycket varit alltför svagt har vedartade växter, framförallt björk och hagtorn, och högrötsvegetation med älggräs, tuvtåtel och knapptåg tillåtit växa upp och breda ut sig. Björken röjs och avverkas nu regelbundet.

Betesmarkernas fuktighetsförhållanden har förändrats markant och har blivit mycket torrare vilket framgår av äldre flygbilder. I slutet av 1950-talet och början av 1960-talet fanns det ett överflöd av små vattenhål och fuktstråk på betesmarkerna.

Inom betesmarken har träd och buskar kommit upp till följd av perioder med svagare hävd.

Vattendrag/Glomsjöns förändringar

En annan stor förändring i området är rätningen och fördjupningen av Glomsbäckens fåra som utfördes 1909 och som ledde till att de omgivande markerna dränerades. Bäckens fick så småningom ett naturligare och något slingrande lopp på ställen där det var flacka stränder. På

flygfotot från 1947 framgår det tydligt att bäcken har rätats. I syfte att återfå bäckens naturliga ringlande lopp och höja grundvattennivån har bäcken restaurerats under 2014 så att den återigen slingrar sig fram.

Skogens utveckling

I början på 1900-talet var Kungsmarken i det närmaste fritt från träd men i samband med att skjutbanan anlades 1917 planterades grandungar för att skapa lä. Granen föll till stor del i höststormen 1967 och har därefter ersatts med lövträd som var för området främmande t.ex. gråal, rödek, sykomorlönn och poppel. Dessa bestånd har under de senaste 10 åren avverkats eller ringbarkats för att till slut endast få kvar naturligt förekomna arter.

De skogsmiljöer och lövdungar som finns i området idag har planterats av Domänverket men under de senaste 30 åren har det även skett en spontan invandring av träd och buskar vilket bidragit till områdets igenväxning.

Friluftslivet

Kungsmarken har även stor betydelse för rekreation genom sin närhet till tätorter och den goda tillgänglighet via Hardebergaspåret (fd järnväg), strövstigar genom delar av området och att Lunds akademiska golfklubb (LAGK) arrenderar de centrala delarna för golfverksamhet. I direkt anslutning till Kungsmarken ligger Maskängen, en slättermark med höga botaniska värden, som tidigare ingick i Kungsmarken innan järnvägen anlades. Idag är Kungsmarken och Maskängen naturreservat (sedan 1974 respektive 1993) på grund av sina stora naturvärden. Området ingår i Bush-Life och åtgärder för att gynna mängden död ved kommer att genomföras.

I övrigt gällande områdesbeskrivning hänvisas till skötselplanerna för Kungsmarken samt Maskängen.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Kungsmarkens naturtyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
Naturligt eutrofa sjöar med nate eller dybladsvegetation (3150)		3,0	3,0
Torra hedar (alla typer, 4030)		2,0	2,0
♦*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)		57,7	57,7
*Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)		6,8	6,8
♦Fuktängar med blåtåtel eller starr (6410)	0,22	29,5	31,1
Fuktängar med blåtåtel eller starr – Kalkfuktäng (6411)		1,4	
♦Högörtsängar (6430)		6,5	6,5
♦Slätterängar i låglandet (6510)	1,2	16,5	17,7
Total areal naturtyper:		124,8	
Icke naturtyper			
Utvecklingsmark mot:			
906 - Triviallövsskog (>70% triviallöv) utvecklas mot Lövsumpskog (9080)		6,1	6,1
906 - Triviallövskog (>70% triviallöv) utvecklas mot Svämlövsskog (91E0)		0,30	0,3
907 - Ädellövsskog (>70% löv och >50% ädellöv) utvecklas mot Näringsrik bokskog (9130)		0,62	0,62
907 - Ädellövsskog (>70% löv och >50% ädellöv) utvecklas mot Näringsrik ek- eller ek-avenbokskog (9160)		27,0	27,0
Total areal utvecklingsmark:		34,0	34,0
Total områdesareal:		232,4	
Arter			
Större vattensalamander <i>Triturus cristatus</i> (1166)		Icke fullgod	
Kalkkärrsgrynsnäcka <i>Vertigo geyeri</i> (1013)		Icke fullgod	
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			
♦ny areal/naturtyp som inte är beslutad av Regeringen			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är att bevara en rest av ett sammanhängande ängs- och betesmarksområde med lång hävdkontinuitet och en unik sammansättning av hävdgynnade kärlväxter. Naturtyperna utgörs av Slätterängar i låglandet (6510), Ris- och gräshedder nedanför trädgränsen (4030), Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen (6230), Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen (6270), Fuktängar med blåtåtel eller starr (6410), Högörssamhällen (6430) samt Naturligt eutrofa sjöar med nate eller dybladsvegetation (3150). Enligt EU är naturtyperna Stagggräsmarker (6230) och silikatgräsmarker (6270) prioriterade naturtyper. I ett regionalt perspektiv anser länsstyrelsen även att naturtyperna Slätterängar i låglandet (6510) och Fuktängar med blåtåtel eller starr (6410) ska prioriteras i detta område eftersom flertalet hävdgynnade och hotade arter förekommer i dessa naturtyper. Natura 2000-arterna större vattensalamander och kalkkärrsgrynsnäcka är också prioriterade och de ska finnas i livskraftiga populationer.

Motivering:

Området utgör en av de mest artrika ängsmarkerna i landet. Flera nationellt hotade rödlistade arter finns här. Naturtyperna är representativa och tack vare lång kontinuitet som slätter- och betesmark är Kungsmarken det enda större område i Sverige där den månghundraåriga slätterängen med sin artrika flora på kalkrik moränmark fortfarande finns bevarad. Även kulturvärdena är mycket höga. Arterna kalkkärrsgrynsnäcka och större vattensalamander finns inom området.

Bevarandemål

Arealen av slätterängar i låglandet (6510) ska vara minst 17,7 hektar. Arealen av naturligt eutrofa sjöar med nate eller dybladsvegetation (3150) ska vara minst 3,0 hektar.

Arealen av torra hedar (alla typer, 4030) ska vara minst 2,0 hektar.

Arealen av artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230) ska vara minst 57,7 hektar.

Arealen av artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270) ska vara minst 6,8 hektar

Arealen av fuktängar med blåtåtel eller starr (6410) samt kalkfuktäng (6411) ska vara minst 31,1 hektar men arealen får gärna öka på bekostnad av högörtsängar (6430).

Arealen av högörtsängar (6430) ska vara högst 6,5 hektar men den får gärna minska för att gynna fuktängar med blåtåtel och starr (6410).

Efterhand som utvecklingsmarkerna mot skogliga habitat (9080, 91E0, 9130 samt 9160) utvecklar kvalitéer ska arealen på utvecklingsmarkerna bli klassade som naturtyper, dess arealer är; 6,1 hektar, 0,30 hektar, 0,62 hektar respektive 27,0 hektar.

Betesmarkerna ska vara starkt präglade av det årliga betet, företrädesvis av nötkreatur, och igenväxningsvegetation ska vara ringa. Vegetationen ska domineras av hävdgynnade arter som är typiska för slåtter- och/eller betesmarker och ska bevaras och utvecklas så att gynnsam bevarandestatus för de ingående Natura 2000 naturtyperna uppnås och bibehålls. Främmande/invasiva arter ska inte förekomma. Hotade eller sällsynta arter ska bevaras och utvecklas så att de kan förnygra sig i långsiktigt livskraftiga populationer. Exempel på sådana arter är krutbrännare, hartmanstarr, klockgentiana, smalbladig lungört och humlesuga. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur, ska förekomma. Betesdjuren ska inte ges medel mot parasiter som finns kvar i dyngan och kan påverka dynglevande organismer negativt. Betesmarkerna ska till största delen utgöras av öppna marker men inslag av blommande och bärande träd och buskar kan förekomma. Buskskiktet i torr hed (4030), silikatgräsmark (6270) och staggräsmarken (6230), ska inte täcka mer än 10% av dess areal. I fukt- och högörtsängarna bör dock träd och buskar undvikas. De typiska arterna ska finnas kvar i livskraftiga populationer. Natura 2000-arterna större vattensalamander och kalkkärrsgrynsnäcka ska finnas i livskraftiga populationer.

Ängsmarkerna som är belägna i den centrala delen av Kungsmarken, ska vara starkt präglade av den årliga hävden, dvs slåtter och i vissa fall även efterbete där det är möjligt och lämpligt ur naturvårdssynpunkt. Vegetationen ska domineras av hävdgynnade arter som är typiska för slåtter- och/eller betesmarker och ska bevaras och utvecklas så att gynnsam bevarandestatus för de ingående Natura 2000 naturtyperna uppnås och bibehålls. Typiska arter samt hotade eller sällsynta arter ska bevaras och utvecklas så att de kan förnygra sig i långsiktigt livskraftiga populationer. Exempel på sådana arter är brudborste, gullviva, lundstarr, prästkrage, slåttergubbe, humlesuga, brudsporre och smörbollor. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur eller gödslings effekter från golfverksamheten, ska förekomma. Betesdjuren ska inte ges medel mot parasiter som kan finnas kvar i dyngan och påverka dynglevande organismer negativt. Slåtterängarna ska till största delen utgöras av öppna marker men enstaka inslag av blommande och bärande träd och buskar kan förekomma (ca 5%). I fukt- och högörtsängarna bör dock träd och buskar undvikas. Främmande/invasiva arter ska inte förekomma. Det ska finnas flera värdarter för typiska/karakteristiska arter och direktivarter.

Gemensamt mål för alla förekommande naturtyper samt utvecklingsmarker

Hydrologin i området får inte påverkas negativ och det ska vara naturliga grundvattennivåer. Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar sker regelbundet och/eller säsongsvis. Det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår eller andra avvattande anläggningar som medför negativ påverkan. Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Näringsrik slättsjö (3150)

Området delas på mitten av en dalgång, från nordväst mot sydost, genom vilken Glomsbäcken flyter fram och där Glomsjön ligger. Glomsbäcken utgör inte någon naturtyp. Men det gör sjön. Sjön är ca 1 m djup och är ett resultat av en dämning av bäcken och har troligen anlagts under äldre medeltid i syfte att förse betesdjuren med vatten. Sjön har utsatts för omfattande tillförsel av näringsämnen under andra hälften av 1900-talet vilket har lett till att sediment (gyttja) ackumulerats. Förr badade man i sjön. Glomsbäcken är ett biflöde till Sularpsbäcken och ingår i Kävlingeåns avrinningsområde och har ett tillrinningsområde på ca 550 ha, varav 450 ha är åkermark. Under 2014 har Glomsbäcken restaurerats nedströms sjön så att den åter har ett meandrande förlopp. Det finns stora vass- och starrområden i anslutning till bäcken och sjön. Vass längst bäcken brändes 2014/2015 i syfte att minska utbredning av vassen samt för att få bättre bete till djuren.

Glomsjön utgörs idag av ett mycket näringsrikt vatten med en kraftig igenväxning av bl a bladvass och gul näckros som täcker stora delar av sjöns vattenyta. Golfklubben har tagit nyare vattenprover 2015 som visar att nivåerna på kväve och nitratföreningar har gått ner och att vattnet inte har någon anmärkning att användas som bevattningsvatten. Det vore önskvärt om vattnet undersöks regelbundet under längre tidsserier för att få en rättvis bild av fosforbelastning samt kväve. Innan Glomsbäcken restaurerades 2014 var vattendraget nästan helt täckt av det högväxande gräset jättegröe.

Själva Glomsjön tillförs sediment från uppströms liggande åkrar och har därför blivit grundare med åren vilket bidrar till att sjön snabbt fylls på vid regn och vattnet kan även svämma över dammvallen på flera ställen. Uppgrundningen påskyndar även igenväxningen av sjön. För att bevara den öppna vattenspegeln och för att kunna använda sjön som vattenmagasin föreslår Länsstyrelsen i skötselplanen att sjön restaureras men att en särskild plan behöver tas fram för arbetet. Mer än en meter djupa lösa sediment bedöms finnas på sjöns botten. När skötselplanen togs fram 1989 bedömde man att sjöns vattenspegel kunde vara borta inom 30 år om inte åtgärder sattes in för att minska igenväxning och sedimenttillförsel. 2015, 26 år senare, har sjön fortfarande kvar en liten vattenspegel även om stora delar av sjön sommartid täcks av flytbladsväxter. Glomsjön har en funktion som vattenrenare för det vatten som går ut i Glomsbäcken och sen går vidare mot Sularpsbäcken.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus pga sedimenttillförseln till sjön och kraftig igenväxning.

Torra hedar (alla typer, 4030)

Naturtypen torra hedar finns utspridd inom området, de flesta ytorna är dock små.

Här dominerar gräs som t.ex. luddtåtel men inslag av växter som svinrot, mandelblomma, rödsvingel, blodnäva, brudbröd, blodrot, jungfrulin, gulmåra, darrgräs, prästkrage, vårbrodd, höskallra och gökärt förekommer.

Trädskiktet består av björk, salix och ek men björkarna behöver tas bort för att göra heden mer solbelyst. Kring träden är artstocken mer trivial idag med dominans av rödsvingel och ängssyra.

I söder finns en liten öppen hed med förhållandevis artrik flora med arter såsom darrgräs, brudbröd, ängsbräsma, kråkvicker, ängskavle, luddtåtel, skogsklöver. Troligen är området påverkat av röjgödslings effekter när träd har avverkats vilket resulterar i partier med mycket luddtåtel. Björk dominerar i trädskiktet men det finns också två fina sälgar.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus pga att flera arter på de delar som tidigare slåtrats som nu betas ej klarar av hårt bete och därför minskar och generellt finns en trend att örter ersätts med hög vegetation.

Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)

I öster finns en stor betesmark som delas av den medeltida stenvallen i öst-västlig riktning som är gränsen mellan den forna ängsmarken benämnd som Kungsängen i söder och betesmarken Hästhagen i norra delen. Stora delar av Kungsängen, Hästhagen samt den västra naturbetesmarken, utgörs av en stenbunden mager, tuvig, och frisk gräsmark med stagg (6230), de fuktigare delarna utgörs av naturtypen fuktäng (6410) se nedan. Vegetationen är över stora områden förhållandevis enhetlig med betydande inslag av arter såsom krypvide, ängsvädd, slankstarr, hirsstarr, jordtistel stagg, knägräs, fårsvingel, kamäxing, harstarr, ältranunkel, humleblomster, älgört, knapptåg, hirsstarr, darrgräs, stenvåra, jordtistel, smörblomma, ängsvädd och höstfibbla.

I buskskiktet som mest finns i de norra delarna, förekommer hagtorn, björk och salix sp. I skogsbrynet finns slån, hagtorn och björnbär.

Den västra betesmarken hyser i stort sett samma vegetation som den östra men här finns även sällsyntheter som klockgentiana, stagg, borsttåg och granspira (NT).

Nära det sydöstra hörnet av området finns en liten men finare staggräsmark med arter som stenvåra, ängsskallra, höskallra, ängshaverrot, svinrot, gökärt, knölsmörblomma, vårbrodd, teveronika, svartkämpar och daggekåpa. Betesmarkerna är välbetade.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus pga att flera arter på de delar som tidigare slåtrats som nu betas ej klarar av hårt bete och därför minskar och generellt finns en trend att örter ersätts med hög vegetation.

Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)

Det finns silikatgräsmarker (6270) inom området och de är mestadels koncentrerade till området sydvästra delar och längs med yttergränsen i öster. I de sydvästra delarna är området gräsdominerat och rätt triviale med rödsvingel, luddtåtel, ängssyra, brudbröd, gulmåra, gökblomster, svinrot, gökärt och stenmåra.

En del fina hagtornsbuskar förekommer tillsammans med körsbär, ek, rönn, apel, enbuskar och hassel. Delar av detta område betas ihop med andra sidan ån.

Den nordöstra slänten var tidigare igenväxt med hagtorn men har glesats ut under vintern 2012/13.

Längs med yttergränsen finns en ängsmark med 6270 som är relativt artfattig med arter som rödsvingel, vitsippa och svinrot.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus pga att flera arter på de delar som tidigare slåttrats som nu betas ej klarar av hårt bete och därför minskar och generellt finns en trend att örter ersätts med hög vegetation.

Fuktängar med blåttåtel eller starr (6410) och kalkfuktäng (6411)

Stora delar av den centrala delen av Kungsmarken, de västra delarna av Maskängen samt fuktsvackor både i väster och öster består av fuktängar.

Den östra betesmarksfällan består av en mosaik av fuktigare partier med staggräsmarker (se ovan 6230) och välbetade fuktängar (6410) samt de torrare järnåldersåkrarna som domineras av gräsvegetation, med bl a rödsvingel, kruståtel och luddtåtel.

Inom fuktängen kan man fortfarande finna en del slåttergynnade arter även om ängen har legat som betesmark sedan 1950-talet. Merparten av den östra betesmarksfällan var tidigare svagt betad med högväxt vegetation av bl.a. älgört och klassades därför som högörtsäng (6430) tidigare men har nu bedömts som fuktäng (6410) eftersom hävden är bättre nu.

Arter som slankstarr, hirsstarr, darrgräs och jordtistel förekommer. På de fuktigaste till blötaste delarna är ältranunkel, revsmörblomma, kärrkavle, plattstarr, ryltåg, grodmöja, sköldmöja, kärrstjärnblomma, rödlånke och rosenpilört vanligt förekommande. I södra delen förekommer även tuvstarr, slankstarr, hartmansstarr och de mindre vanliga arterna klasefibbla, krissla, krussilja och ängsskära. Området är trädritt men det finns ett buskskikt, framförallt i norra delen, av hagtorn, björk och salix som är betespåverkat.

I svackorna förekommer artrika tuvtåtelängar, som övergår i välbetade fuktängar med inslag av kalkfuktäng.

En av de allra artrikaste naturtyperna inom området utgörs av kalkfuktäng (6411). En enda väldefinierad sådan finns kvar och den ligger öster om bäcken i den centrala delen av området. Området slåttrats. Den har en rik flora bestående av arter som darrgräs, svinrot, grönvit nattviol, Jungfru Marie nycklar, brudsporre, smalbladig lungört, stor bockrot, jungfrulin, darrgräs, prästkrage, höskallra, ängsvädd, karingtand, gullviva, rödkämpar, höskallra, krissla, vitmåra, blodrot, blodnäva, rödklint, brudbröd, brudsporre, ängsvädd, smörboll, småvänderot, ängsskära, hartmanstarr, brudborste, klasefibbla, smörboll, stallört, stor bockrot, krissla och krussilja.

Framförallt orkidéerna men också smalbladig lungört och stor bockrot har minskat i antal. Tidigare talrika orkidéer som Jungfru Marie Nycklar och ängsnycklar har blivit ovanligare i fuktängarna. Generellt så minskar dock alla örter till förmån för högväxande arter.

Norr om Glomssjön är floran trivialare med fuktängar och högstarrvegetation längs Glomsbäcken, samt igenväxande gräsmarker på de fårbetade slänterna ner mot bäcken..

I anslutning till golfbanehål 11 finns också ett större parti med 6410 med brudbröd, gullviva, höskallra, darrgräs, ängsvädd, smörboll, rödklint, gulmåra men också negativa indikatorarter som kamäxing, älgört, knylhavre, luddtätel och smörblommor.

I västra betesmarken förekommer artrika tuvtätelängar som övergår i välbetade lågstarrängar med inslag av kalkfuktäng. Här finns arter såsom brudbröd, svinrot, jordtistel, rödkämpar, slättergubbe, jungfrulin, darrgräs, gulmåra, gökblomster, Jungfru Marie nycklar, ängsnycklar, småvänderot, agnsäv, hirsstarr, loppstarr, ängsstarr och stjärnstarr.

Betesmarken allra längst i nordväst gödslades fram till 1974 och har en trivialare flora.

Längst i nordost finns en liten våtmark som sedan den stängslats bort från det betade området nu täcks av högvuxen flora. Tidigare fanns här småvuxna konkurrenssvaga arter som krypfloka och klotgräs.

Inom de fuktigare partierna av Maskängen finns mest fuktängar med smörbollar, ängsskära och orkidéer samt ovanliga starrarter.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus pga att flera arter på de delar som tidigare slåtrats som nu betas ej klarar av hårt bete och därför minskar och generellt finns en trend att örter ersätts med hög vegetation. Inom 6410 har också hydrologin påverkats negativt.

Högörtsängar (6430)

Väster om Glomsbäcken finns några utspridda högörtsängar (6430). De är rätt triviala med en viss gräsdominans. Det finns en mosaik av fuktigare partier med högörtängar och friskare ängsmarker. I högörtsängen finns arter som kabbleka, ältranunkel, ängsbräsma, kummin, druvfläder, humleblomster, ängskavle, blodrot, älgört, kärrfibbla, rosendunört, borsttätel, hundäxing, rödsvingel, krissla, lundstarr, stubbtåg, källarv, kärrdunört, hundkäs, ängssyra, ängsbräsma, rödblåra, ängssvingel, ängskavle, hundstarr, humleblomster, smörbollar, knapptåg, ängsskära, gullviva och kärrvial.

Al och björk dominerar bland träden i högörtsängarna. I söder finns en högörtsäng som är mer högvuxen nu än för 20 år sedan och flera sällsynta arter håller på att försvinna därifrån som t.ex. kärrvial och stor käringtand. I sydost har ett område med högörtsängar nyligen restaurerats och mycket träd har avverkats. På sikt kan detta område utvecklas till fuktängar (6410) istället.

Med tanke på att hävden har blivit bättre under senare tid så har utbredningen av naturtypen högörtäng (6430) minskat i utbredning och många av dessa har istället utvecklats till naturtypen

fuktängar med blåttåtel eller starr (6410), därför finns det inte så många högrötsängar kvar och alla finns på västra sidan om Glomsbäcken där det inte är lika fint och artrikt som på den östra sidan om Glomsbäcken.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus för att hydrologin har påverkats negativt för de fuktiga områdena.

Slätterängar i låglandet (6510)

Slätterängarna ligger numera bara inom golfbaneområdet. De artrikaste ängsytorerna ligger öster om Glomsbäcken och Glomssjön, den västra delen är mer trivial. Ängsmarkerna är det som utgör golfbanans ruff. De artrika ängarna betades fram till 1950-talet då slätter återupptogs, vilket har varit positivt för flertalet av de slättergynnade arterna (t ex slätterfibbla). Trots den årliga slåttern kan ändå en minskning av individantalet ses för ett flertal hävdgynnade arter känsliga för gödsling, ändringar i hydrologi och störningar (cf Mattiasson 1986).

Vegetationssammansättningen varierar mycket inom delområdet. Vissa delar utgörs av ett mycket artrikt fältskikt medan andra ytor utgörs av ett relativt artfattigt och gräsdominerat fältskikt. Bitvis finns det betydande inslag med luddttåtel, hundäxing och hundkäx. Partier med högt gräs med mindre önskvärda arter som knylhavre, luddttåtel, hundäxing och älgört finns också.

De mindre artrika områden är t ex området sydväst om hål 10:s fairway, området söder om 16:e utslaget, området mellan hål 13 och 15. Slåtterytorerna mellan 14 och 15 hålets fairway domineras av rödsvingel med undantag av ytorna med fornlämningar där enstaka hävdgynnade arter såsom gulmåra, stammåra, ärenpris, gökärt och gråfibbla förekommer.

I sluttningarna öster om Glomsbäcken förekom det tidigare rikligt med orkidéer t.ex. krutbrännare, göknycklar och Adam och Eva. Flera arter har minskat i omfattning såsom brudsporre, göknycklar, smalbladig lungört, backklöver, slätterfibbla och backsippa. Ängsmarkerna är dock fortfarande artrika och hyser flera rödlistade och skyddsvärda arter, bl a humlesuga, smalbladig lungört, backsmörblomma, backsilja, gullviva, svinrot, blodnäva, knölsmörblomma, hirsstarr, blodrot, backnejlika, backsippa, backklöver, slättergubbe, brudbröd, prästkrage, darrgräs, rödklint, gulvial, vitmåra, nattviol, grönvit nattviol, kärrtistel, småvänderot, majnycklar, höskallra, tjärblomster, ängsvädd, rödklint, stagg, jungfrulin, ängsskära, stagg, käringtand, prästkrage, ängsbräsma, krissla, jordtistel, klockgentiana, slätterfibbla stallört, puktörne, backglim och backklöver, blodnäva, rotfibbla, sommarfibbla och rosenlök, revsuga, brudsporre, smörboll, brudborste och svinrot.

I slutningens södra del mellan green för hål 11 och omkring utslaget på hål 12, finns Kungsmarkens mest sällsynta arter; humlesuga, rosenlök och backruta. En annan av delområdets rariteter är smalbladig lungört och brudsporre. I mitten av 1950-talet fanns två mindre områden med rikkärr i slutningens nedre del men dessa är nu försvunna och utgörs idag av fuktängsvegetation. De träd- och buskar som tillåtits växa upp där rikkärren fanns har avverkats i syfte att försöka återfå rikkärren.

I anslutning till 12:ans utslagsplats är naturtypen av varierande kvalitet, det är både trivialt och mycket artrikt och följande arter förekommer (de triviala och negativa indikatorarterna är

markerande med *); blodnäva, brudborste, smörblomma*, älgört, timotej*, hundäxing*, skräppor*, vitmåra, gulvial, kamäxing*, vårbrodd, veketåg, brunört*, darrgräs, stallört, humleblomster, kråkvicker, hirsstarr, brudbröd, hundstarr, rödklint, knapptåg, grästjärnblomma, rödven, daggekåpa, gullviva, grusstarr, ängsvädd, krissla, gulmåra, lundstarr, rosendunört*, slankstarr, blåttåtel, ängsskära, svinrot, blodrot, ängsskallra, svartkämpar*, vitsippa, jungfrulin, johannesört och Jungfru Marie nycklar.

Söder och väster om Glomsbäcken är slåtterängarna inte lika artrika och det finns mer inslag av träd och buskar av björk, ek, sälg, al, ask, körsbär, lind, hägg och hagtorn. På flera av ängsytorna finns det riklig förnaansamling som en följd av tidig slåtter och riklig återväxt.

På de mer artrika friska markerna finner man svinrot, stenmåra, blodrot, darrgräs, brudbröd, ängskavle, älgört, gökblomster, äkta förgätmigej, småvänderot och slankstarr, vitmåra, fyrkantig johannesört, ängsvädd, höskallra och daggekåpa. På ett område nordöst om golfrestaurangen förekommer klockgentiana och på enstaka ställen finns blodnäva, nattviol och Jungfru Marie nycklar. Flera ytor utgörs dock av ett trivialt fältskick med dominans av rödsvingel, hundäxing, luddttåtel och ängssyra.

De f.d. försöksytorna med björk som togs ner för 2004/2005 har återhämtat sig väldigt bra sedan slåttern återupptagits och har bedömts uppfylla kriterierna för naturtypen slåtteräng (6510).

Inslaget av älgört är rikligt men flera hävdgynnade arter som smörbollar, gökblomster, slankstarr, småvänderot, rödklint, prästkrage, darrgräs, humleblomster, ängskavle, ängsskära, svinrot, höskallra, nattviol, blodnäva, brudbröd, läkevänderot och gullviva har etablerat sig. Den mest anmärkningsvärda förekomsten är dock brudsporre som förekommer i enstaka exemplar i södra delen av det fd försöksområdet.

Några enstaka inslag av buskage med slån, hagtorn, rönn, fläder och vildros förekommer. Halva ytan efterbetas och där finns inte lika mycket älgört.

Efter att björkarna avverkades har slåttern återupptagits och den östra delen efterbetas dessutom. Arter som smörboll, gullviva och borsttistel och älgört etablerade sig snabbt efter att björken avverkats. Inslaget med älgört är rikligt men den del som efterbetas ger intryck av att vara mindre dominerat av älgört.

Längst ner i sydost finns arter som St. Pers nycklar, älgört, svinrot, stenmåra, blodrot, gulmåra, gökärt, höskallra, brudbröd, humleblomster, borsttistel, brudborste, ängshavre, darrgräs, ängsvädd, jungfrulin, hirsstarr, stagg, dvärgvide, gulvial och nattviol. Rödsvingel och andra högvuxna gräs dominerar i vissa delar. Delytan är betydligt finare i öster och här finns också orkidéer som Jungfru Marie nycklar och nattviol.

Vissa delar av slåttermarkerna efterbetas sedan en tid tillbaka och behov finns för att fler delar efterbetas. Slåttermarksområdet är till största delen öppet men med inslag av enstaka träd av ek, björk och sälg. På Maskängens slåterytor finns bl.a. brudbröd, bockrot, jungfrulin, svinrot och sommarfibbla.

Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus eftersom det påvisas kanteffekter runt golfbanans ytor. Negativ påverkan på arterna sker genom kanteffekter. I gränsen mellan de artrika

slåtterytorna och de artfattiga, klippta golfytorna föreligger en lång kontaktzon. I kontaktzoner finns alltid en risk för att trivialarter som luddtåtel, hundäxing och älgört gynnas och sprider sig in i de mer artrika delarna. Flera sällsynta arter har också minskat i antal eller försvunnit. Även naturtyper som rikkärr (7230) har försvunnit till följd av att området dränerades när golfbanan utvidgades.

Ikke naturtyper

Utvecklingsmark mot lövsumpskog (9080), Svämlövskog (91E0), Näringsrik bokskog (9130) eller Näringsrik ek- eller ek-avenbokskog (9160)

Betade områden med skog i norr

I nordost finns en ung ekskog planterad på dränerad slåttermark 1939–40, med en vitsippematta på våren som övergår i högsommarvegetation med lundgröe, hässlebrodd och gulplister. Förutom ek finns inslag av asp, hagtorn, rönn och björk. Träddungarna och skogsområdet i nordöstra delen har alla planterats. Då Domänverket ägde marken har även främmande trädslag som t ex gråal och rödek planterats på vissa ställen. Skogen gallrades vintern 2013–2014. En del av åtgärderna utförs inom ramen för EU-projektet BushLife. Delar av skogen betas som en trädrik betesmark som avgränsas av vägen som går inne i skogen. Detta området betas tillsammans med betesmarkerna söder härom.

Här finns ett välutvecklat bryn med slån och hagtorn samt inslag med björk. Området var innan det planterades på 1930-talet en öppen betesmark. Området har sedan dess åter omförts till betesmark. Trädskiktet domineras av ek. En stor del av ekarna har avverkats men ytterligare utglesning kommer att utföras. På flygbilden från 1947 framträder spår av diken. Området ingår i Bush-Life och åtgärder för att gynna mängden död ved kommer att utföras.

Obetade områden med skog i norr

Det obetade området norr om vägen domineras av ek men det finns inslag av rönn, körsbär, björk, hägg, klibbal, hagtorn, hassel och sykomorlönn. Området planterades 1939–40 efter att området dikats ut. Innan utdikningen fanns här ett stort fuktängsområde med inslag av rikkärr. Det växte bl a majviva och tätört och storspov, enkelbeckasin och rödbena häckade där i slutet av 1930-talet. Fältskiktet idag är relativt artfattigt men på våren täcks marken av vitsippor och senare av nässlor och täta högväxta bestånd med majbräken. På sina ställen finns det dock inslag med gulplister, smånunneört, skogsviol, buskstjärnblomma, lundarv och häxört. I övergångszonen mellan torr och fuktig mark påträffas den mest anmärkningsvärda arten i detta skogsområde, ängsmysgräs, som är en rest av den ursprungliga floran som fanns här innan området dränerades.

En sumpalskog breder ut sig på fuktigare partier. Försöksytor för produktionsstudier med ek och al förekommer i området. Det öppna dräneringssystemet underhålls inte. Idag sköts skogen med naturvårdande åtgärder, men på sikt kan det vara önskvärt att hela eller delar av skogen (med undantag för försöksytorna) omförs till bete. Delar av detta området var också tidigare rikkärr.

Övriga skogsdungar inom Kungsmarken

Flera av de centrala skogsdungarna inom golfbaneområdet har i stort sett varit granplanteringar (planterades 1917). Det mesta av granen föll efter stormen 1967 och har återplanterats med framförallt ek och lind (även bok, klibbal och ask).

I söder finns två utvecklingsmarker med lövskog som antas utvecklas mot bokskog resp ekskog. Den norra dungen anses utvecklas mot 9160 ekskog och den andra mot 9130 bokskog. I den senare finns riktigt unga bokar med kärlväxarter som hundäxing, nässlor, nejlikrot, luddtåtel, blekbalsamin, lundgröe och vitsippa. Buskar av fläder och hallon förekommer. Inom vissa av skogsdungarna kommer åtgärder att göras inom BushLife.

Natura 2000 – arter

Större vattensalamander Triturus cristatus (1166)

Större vattensalamander lever större delen av sitt liv på land, och hittas egentligen bara i vatten under lek- och larvperioden. På land tycks den ha väldigt specifika val av livsmiljö, t.ex. murkna trädstammar och stubbar, smågnagargångar, under mossbeklädda stenar och i blockterräng. Vanligen finns de i fuktig huvudsakligen lövdominerad skog, men de påträffas sällsynt även på öppen mark, t.ex. i fuktiga hagar med högvuxet gräs.

I vatten lever den i vattensamlingar som är permanenta och solbelysta, och finns sällan i vattensamlingar som är mindre än 10 meter i diameter och/eller grundare än 0,5 meter. Lekvatten bör vara fiskfria, för larverna är utsatta för en stark predation från dessa. Dessutom innebär frånvaron av fisk att det finns mer föda i form av fler evertebrater i vattnet. Det är viktigt att det finns lämpliga habitat på land nära lekvatten, för studier har visat att en majoritet av individerna i en population sällan vandrar längre än 100 meter från vattnet.

Två mindre vatten har anlagts i samband med återmeandringen av bäcken men de är troligen för små för större vattensalamandern och den norra har dessutom svårt att kvarhålla vatten. Arten bedöms i området ha icke fullgod bevarandestatus på grund av brist på lämpliga småvatten.

Kalkkärrsgrynsnäcka Vertigo geyeri (1013)

Arten kalkkärrsgrynsnäcka förekommer huvudsakligen i öppna rikkärr och kalkfuktängar och gynnas av en måttligt intensiv betesdrift eller motsvarande påverkan som upprätthåller solinsläpp. Arten förekommer mycket lokalt eftersom den har dålig spridningsförmåga. Kalkkärrsgrynsnäckan är därmed en god indikator på lång kontinuitet av öppna och halvöppna förhållanden.

Arten bedöms i området ha icke fullgod bevarandestatus på grund av att rikkärren har försvunnit.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar vid eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen gör. När det gäller skogsbruksåtgärder ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området. OBS flera av hoten är oftast reglerade genom föreskrifterna för beslutet om naturreservat.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Utebliven eller svag slåtter- och/eller beteshävd. Om slåtter- och betesmarkerna tillåts växa igen under längre perioder utarmas florans successivt och artsammansättningen rubbas så att mer högväxande och kvävgynnade arter dominera. Kalkkärrsgrynsnäckan hotas också av svag hävd och igenväxning.
- Felaktig hävd, t ex om slåttern utförs för tidigt eller om betestrycket är alltför hårt kan detta missgynna arter som är slåttergynnade. Tidig slåtter eller alltför hög stubb leder till att mycket grönmassa lämnas kvar efter slåttern vilket göder marken och gynnar gräsvegetationen. För tidig slåtter påverkar även insektslivet som är beroende av ett rikt blommande fåltskikt sent på sommaren. Alltför intensivt bete med tillhörande tramp kan skada kalkfuktängar. Det är också ett påtagligt hot för grynsnäckorna och större vattensalamander, speciellt i de öppna naturtyperna omkring de vatten där större vattensalamander finns.
- Omföring av slåtteräng till betesmark då detta missgynnar slåttergynnade arter.
- Igenväxning av sly och ett alltför tätt träd- och buskskikt.
- Tillförsel av näringsämnen, t ex genom gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, stödutfodring av betesdjur, sambete med gödslade marker, deponi av slåtrat hö, använda näringsrikt vatten, sprida gräsklipp till naturtyper m.m.
- Negativ påverkan genom kanteffekter. I gränsen mellan de artrika slåtterytorna och de artfattiga, klippta golfytorna föreligger en lång kontaktzon. I kontaktzoner finns alltid en risk för att trivialarter gynnas och sprider sig in i de mer artrika delarna.
- Förändring av områdets hydrologi genom t ex markavvattning, både inom och utanför området, planteringar, dikesrensning eller dämningar. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvaliteten genom t.ex. utsläpp av föroreningar i vattendrag, försurning eller eutrofiering. Utdikning, dränering och andra ingrepp ändrar de hydrologiska förhållandena och leder till uttorkning av naturtyper. Naturtyperna kan påverkas negativt även av perifera dikningsföretag, ledningsgrävningar och vägdragningar om de leder till sänkt grundvattennivå eller ändrad hydrologi på lokalerna. Större vattensalamander och kalkkärrsgrynsnäcka är också väldigt känslig för förändringar i hydrologin.

- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar påverkar fältskikt. Föroreningar kan t.ex. drabba områdets amfibiepopulation med större vattensalamander negativt. På lokaler i den nedre delen av pH-intervallet, med dålig buffringsförmåga, kan även den pågående försurningsprocessen komma att slå ut populationer av kalkkärrsgrynsnäcka.
- Användning av kemiska bekämpningsmedel.
- Användning av avmaskningsmedel på betesdjur på bete.
- Bebyggelse, vägar och annan markexploatering och markanvändningsförändring i objektet eller i angränsade områden. Eventuellt kan det tillkomma ökade belastningar av föroreningar till Glomsjön i samband med exploateringsplaner av ESS campus m.m. i nordöstra Lund.
- Avverkning av gamla ädellövträd.
- Plockning eller annan exploatering av den rödlistade floran i området.
- Spridning av invasiva arter.
- Införande av fisk eller kräftor i de akvatiska miljöerna är ett hot för större vattensalamander.

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27–29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art- och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan att undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådas med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken.

Skydd och reglering

Naturreseptatet Kungsmarken bildades 1974. Det har pågått arbete med att revidera beslutet och skötselplan för Kungsmarken sedan 2014. I samband med detta arbetet har det framkommit önskemål från Länsstyrelsen om att i första hand flytta på håll 12 men det har även varit tal om att flytta flera av hålen öster om Glomsbäcken. Diskussioner har förts med Naturvårdsverket och LAGK men i dagsläget finns det inga överenskommelser som gör detta möjligt. Länsstyrelsen avvaktar därför tillsvidare med att ta fram ett nytt förslag till beslut och skötselplan.

Enligt gällande beslut från 1974 för Kungsmarkens naturreservat är det förbjudet att vidta åtgärder som att spränga, schakta, bedriva täkt, fylla ut med rensmassor m.m. Det är också förbjudet att anordna upplag, dra fram luftledning, omföra betesmark till åkermark, plantera träd eller buskar, dränera området, använda växtnäringssämnen inom slätter -och betesmarker. Det är också förbjudet att ändra lokaliseringen av eller utvidga golfbanans greens och fairways. Man får inte hellre utföra gräsklippning så att grässvålen slits sönder på ryggarna av de medeltida åkrarna. Man får inte hellre förstöra eller skada fast naturföremål eller ytbildning.

Maskängens naturreservat bildades 1993. Inom Maskängen ska slätter ske i den västra delen kan med slätterbalk under perioden 15 juni -15 juli. Höet skall bortforslas. Den östra delen skall hävdas med lie eller klippande redskap. Slåttern får där ej påbörjas före den 15 juli. Allt hö skall här ligga kvar och torka på slag och därefter hopräfsas och bortforslas. Inom Maskängen är det förbjudet att bedriva täktverksamhet i någon form, vidtaga åtgärder som förändrar områdets topografi, dränerings- och ytförhållanden eller landskapets allmänna karaktär, såsom att spränga, gräva, borra, schakta, plöja, harva, utfylla, dämna eller dika. Det är också förbjudet att anordna upplag, uppföra helt ny byggnad eller annan anläggning, så eller plantera träd, buskar eller andra växter, att använda gödselmedel eller jordförbättringsmedel eller att använda kemiska bekämpningsmedel. Det är också förbjudet att dra fram mark- eller luftledningar.

Länsstyrelsen anser inte att de nödvändiga bevarandeåtgärderna är tillräckligt reglerade idag med förhoppningsvis kommer de att bli det efter revideringen av skötselplanen.

Prioriterade bevarandeåtgärder

Betesmarkerna ska skötas med naturvårdsinriktad beteshävd, dvs ingen användning av avmaskningsmedel, gödselmedel, jordförbättringsmedel eller kemiska bekämpningsmedel, då dessa påverkar både floran och faunan negativt.

Betesmarkerna ska inte sambetas med gödslade marker och tillskottsutfodring av betesdjur får endast ske i samband med övergångsutfodring vid betessläpp och installning.

Betesperiod bör vara mellan 1 maj – 31 oktober med undantag för den betande delen av Kungsängen där en ängsskötsel bör efterliknas genom sent betespåsläpp (efter 1 juli).

Djurslag ska anpassas till de naturvärden som finns på marken men bör företrädesvis ske med nötkreatur. Får betar gärna örter och floran kommer därför efterhand att domineras av olika gräsarter, vilket inte är gynnsamt för områdets naturtyper. Det är därför viktigt att får inte betar områden där sällsynta/hotade örter växer.

Betetrycket ska vara av tillräcklig omfattning för att förhindra förnaansamling och igenväxning och för att långsiktigt bibehålla områdets hävdberoende vegetationstyper. Rator och viss tuvbildning kan hållas efter genom putsning där detta är möjligt med hänsyn till markens bärighet.

Riklig förekomsten av konkurrenskraftiga ohävdsarter såsom t ex vecketåg, hundkex och älgört ska hållas efter genom röjningar så att dessa inte tar överhand.

Bete kan ersättas med slätter på marker som är körbara om det sker sent på säsongen och under förutsättning att det avslagna materialet samlas ihop och förs bort.

Igenväxningsvegetationen på betesmarkerna ska hållas efter genom löpande röjningar.

Röjningarna får ej ske på våren och försommaren under fåglarnas häckningsperiod.

Röjningsmaterialet tas bort eller eldas upp på lämpliga ställen.

Eventuellt igenläggning av äldre dikesrester. Vattenprovsmätning i Glomsjön under flera år skulle behövas för att mäta fosfor och kväve vid flera tillfällen så man får en bra bild av hur det ser ut.

Slättermarkerna

Årlig slätter. Efter slättern ska gräset ligga kvar några dagar för att fröa av sig men ska därefter är det viktigt att allt avslaget material bortförs inom en vecka. Slåttrat hö får inte deponeras i området. Höet kan gärna skänkas till djurhållare eller t.ex. biogasproducenter.

Tidpunkten för slättern är tidigast 1 juli (enligt gamla beslutet). Slättern ska först utföras på de mer triviala slättermarkerna på västra sidan Glomsbäcken, medan de mer artrika slättermarkerna slås tidigast i slutet av juli.

Slättern ska utföras med skärande redskap. Där det är möjligt kan den utföras med traktorburna redskap. Gräsröjare med nylonlina får endast användas i syfte att missgynna ohävdsarter.

Ingen tillförsel av bekämpningsmedel eller näringsämnen samt eliminering av näringsläckage så långt det är möjligt.

Naturvårdsbränning tidigt på våren i syfte att skapa en störning i marken samt för att bli av med förnaansamling. Åtgärden får inte göras årligen utan ska endast användas för att få en störning i marken som ev. kan gynna ett flertal arters frön att gro. Rätt förutsättningar krävs för en effektiv vårbränning.

Överlag ska förekomst av björk inom hela området inskränkas starkt genom successiv avverkning. Lövdungar inom golfbaneområdet ska glesas ut för att gynna utvecklingen av vidkroniga träd och ett blommande och bärande buskskikt. För att öka mängden död ved ska olika veteraniseringsåtgärder utföras. Där det är möjligt kan lövdungar ingå i betes- eller slättermark. Det stora sammanhängande skogsområdet ska i det närmaste lämnas för fri utveckling men åtgärder för att gynna utvecklingen av vidkroniga träd, brynzoner och friluftslivet kan utföras vid behov.

Det förs diskussioner om att flytta håll 12 till en plats utan naturtyper. Inget avtal finns ännu. Det är önskvärt ur naturvårdsaspekter att det sker en omföring av tee, green och fairway till ängsmark vid håll 12. Den befintliga grässvålen tas då varsamt bort så att man får blottad jord.

Därefter lägger man ut ett tjockt lager med ängshö från angränsade slätterytorna.

Öster om Glomsbäcken och framförallt i anslutning till banan vid håll 12, bör åtgärder med utgångspunkt från det förslag till restaurering som tagits fram på uppdrag av Länsstyrelsen vintern 2014/15 utföras. Syftet med åtgärderna är att minska borttransporten av vatten från

slåtterängarna i sluttningen öster om Glomsbäcken. Vid åtgärder är det viktigt att vegetationen påverkas i så liten omfattning som möjligt vilket innebär att uppgrävning av rör ska utföras med stor försiktighet. Åtgärden har påbörjats hösten 2018 då tre dräneringar grävdes upp över gamla övningsbanan.

Skog och lövdungar

Lövdungar inom golfbaneområdet ska glesas ut för att gynna utvecklingen av vidkroniga träd och ett blommande och bärande buskskikt. För att öka mängden död ved ska olika veteraniseringsåtgärder utföras. Där det är möjligt kan lövdungar ingå i betes- eller slåttermark. Det stora sammanhängande skogsområdet i nordöstra delen ska i det närmaste lämnas för fri utveckling men åtgärder för att gynna utvecklingen av vidkroniga träd, brynzoner och friluftslivet kan utföras vid behov.

Delar av utvecklingsmarkerna med lövskogsdungar överförs där det är möjligt till glest trädbärande slåttermarker eller trädbärande betesmark (9070).

Vissa delar ingår i ett EU-projekt, Bush-Life, och åtgärder kommer att utföras inom ramen för detta projekt. Åtgärdena syftar till att glesa ut i trädsiktet i traddungarna, gynna blommande och bärande buskar och bryn samt öka mängden död ved genom olika veteraniseringsåtgärder av ett hundratal ekar i området. Exempel på åtgärder som kan bli aktuella är: topphuggning, tillskapande av högstubbar och lågor, ringbarkning samt plantering av blommande buskar.

Restaureringsåtgärder

- Se skötselplanerna

Löpande skötsel

- Se skötselplanerna

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Förändringar i Kungsmarkens vegetation och artstock behöver följas upp, speciellt om håll 12 flyttas.

Referenser

- ArtDatabanken 2015. *Rödlistade arter i Sverige 2015*. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artdatabankens Artfaktablad (1992–2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Lunds botaniska förenings hemsida 2018-11-06. <http://lundsbotaniska.se/wp-content/uploads/12kungsmarken.pdf>
- Länsstyrelsen i Skåne Län. 2003. Från Sandhammaren till Kullaberg – Naturvårdsprogram för f.d. Malmöhus län. 2003:53.
- Länsstyrelsen Skåne. 2016. Förslag på skötselplan för naturreservatet och Natura 2000-området Kungsmarken. 2016.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Malmer, N. 1968. Några olikartade markområden kring Lund. -Skånes Natur. Årsbok.
- G. Mattiasson. 2010. Kungsmarken – flora och vegetation. Lunds Botaniska Förening. Botaniska Notiser. Volym 143, häfte 3, juni 2010.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
- SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

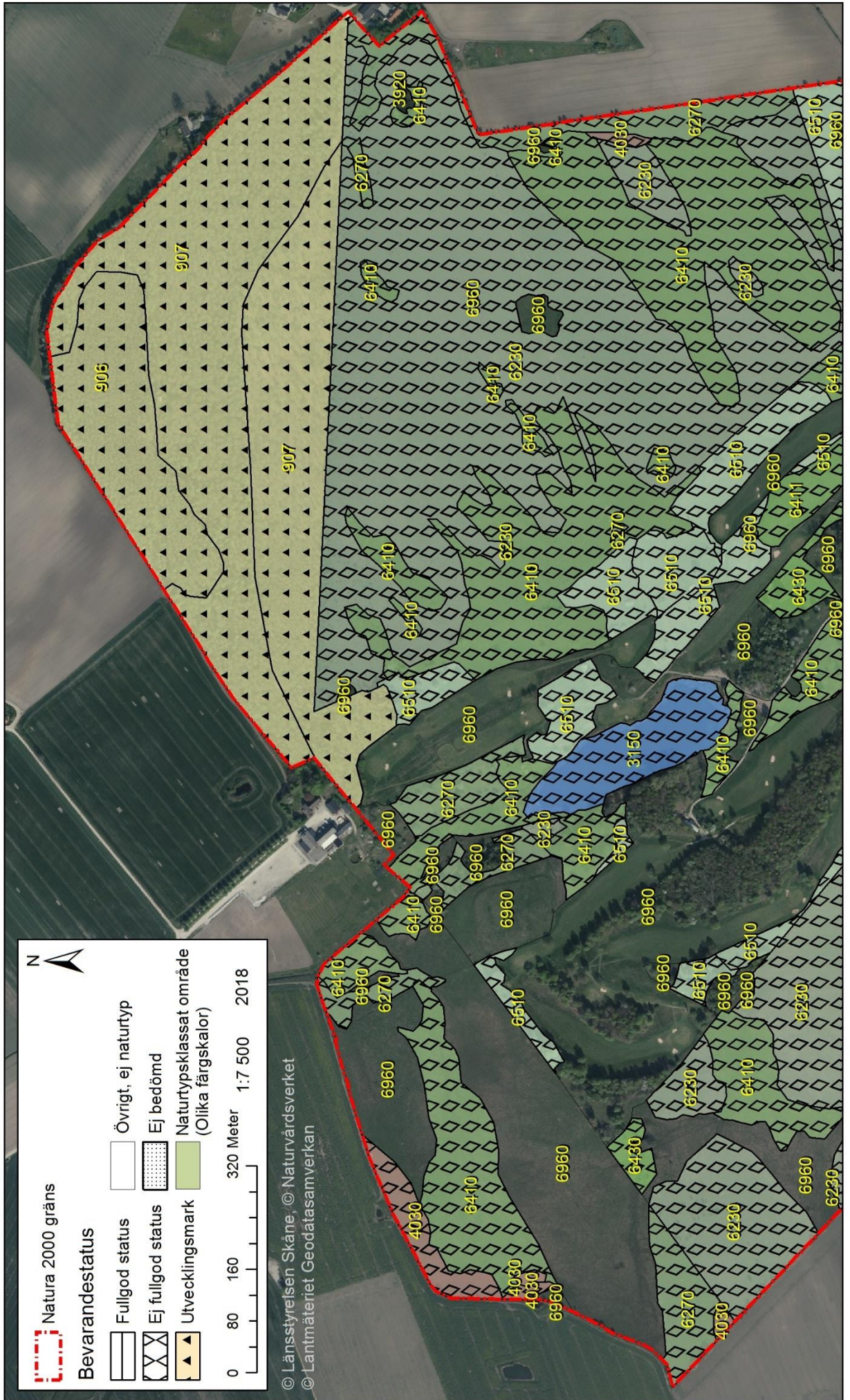
Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne
 Planförfattare: Gabrielle Rosquist
 Senast reviderad: 2018-11-29 av Marie Björkander

Bilaga 1. Natura 2000-området Kungsmarken, SE0430030 med naturtyper

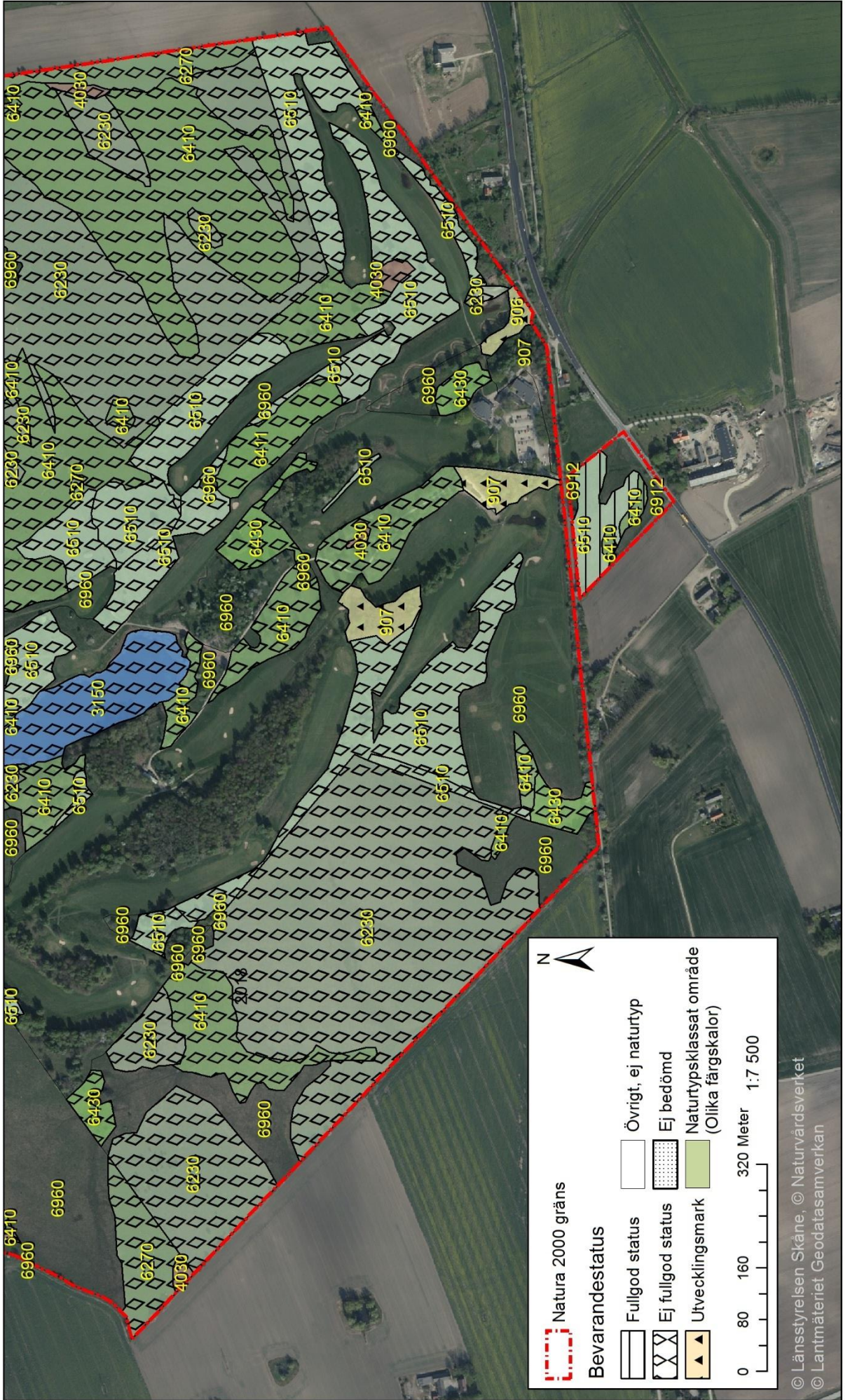
Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Bilaga 1. Natura 2000-området Kungsmarken, SE0430030 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- 3150 - Naturligt eutrofa sjöar med nate eller dybladsvegetation
- 4030 - Torra hedar
- 6230 - Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat
- 6270 - Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ
- 6410 - Fuktängar med blååtäl eller starr
- 6411 – Fuktängar med blååtäl eller starr - kalkfuktäng
- 6430 - Högörtssamhällen
- 6510 - Slätterängar i låglandet

Icke-naturtyper

- 906 - Triviallövskog (>70% triviallov)
- 907 - Ädellövskog (>70% löv och >50% ädellöv)
- 3920 - Småvatten i odlingslandskapet
- 6912 - Öppen kultiverad slätteräng
- 6960 - Övrig öppen ickenatura-naturtyp

Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B1, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkate gori/ An nan fakta
Däggdjur	iller	<i>Mustela putorius</i>	B5
	mård	<i>Martes martes</i>	B5
Fjärilar	almsnabbvinge	<i>Satyrrium w-album</i>	NT
	bredbrämad bastardsvärmare	<i>Zygaena lonicerae</i>	NT
	mindre bastardsvärmare	<i>Zygaena viciae</i>	NT
	mindre blåvinge	<i>Cupido minimus</i>	NT
	sexfläckig bastardsvärmare	<i>Zygaena filipendulae</i>	NT
	svartfläckig blåvinge	<i>Maculinea arion</i>	NT
	violettkantad guldvinge	<i>Lycaena hippothoe</i>	NT
	ängsmetallvinge	<i>Adscita stances</i>	NT
Fåglar	brun kärrhök	<i>Circus aeruginosus</i>	B1
	buskskvätta	<i>Saxicola rubetra</i>	NT
	gulsparv	<i>Emberiza citrinella</i>	VU
	kornknarr	<i>Crex crex</i>	NT
	kungsfågel	<i>Regulus regulus</i>	VU
	rapphöna	<i>Perdix perdix</i>	NT
	spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	NT
	stare	<i>Sturnus vulgaris</i>	VU
	sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>	NT
	sävspurv	<i>Emberiza schoeniclus</i>	VU
	törnskata	<i>Lanius collurio</i>	B1
	ängspiplärka	<i>Anthus pratensis</i>	NT
Grod- och kräldjur	skogsödla	<i>Zootoca vivipara</i>	F
	vanlig groda	<i>Rana temporaria</i>	F
	vanlig padda	<i>Bufo bufo</i>	F
	åkergroda	<i>Rana arvalis</i>	F
	ätlig groda	<i>Pelophylax esculentus</i>	F
Kärlväxter			
	ask	<i>Fraxinus excelsior</i>	EN
	backklöver	<i>Trifolium montanum</i>	NT
	backsilja	<i>Peucedanum oreoselinum</i>	EN
	backsippa	<i>Pulsatilla vulgaris</i>	F
	backsmörblomma	<i>Ranunculus polyanthemus</i>	NT
	blågrönt mannagräs	<i>Glyceria declinata</i>	VU
	brudsporre	<i>Gymnadenia conopsea</i>	F
	etternässla	<i>Urtica urens</i>	NT

fläckmaskros	<i>Taraxacum maculigerum</i>	VU
granspira	<i>Pedicularis sylvatica</i>	NT
grönvit nattviol	<i>Platanthera chlorantha</i>	F
gullviva	<i>Primula veris</i>	F
gulsippa	<i>Anemone ranunculoides</i>	F
göknycklar	<i>Anacamptis morio</i>	F
hartmansstarr	<i>Carex hartmanii</i>	VU
humlesuga	<i>Betonica officinalis</i>	EN
jordtistel	<i>Cirsium acaule</i>	NT
Jungfru Marie nycklar	<i>Dactylorhiza maculata subsp. maculata</i>	F
klasefibbla	<i>Crepis praemorsa</i>	NT
klockgentiana	<i>Gentiana pneumonanthe</i>	VU
klotgräs	<i>Pilularia globulifera</i>	VU
krypfloka	<i>Helosciadium inundatum</i>	EN
kärnäva	<i>Geranium palustre</i>	EN
loppstarr	<i>Carex pulicaris</i>	VU
majnycklar	<i>Dactylorhiza majalis subsp. majalis</i>	NT
mjukdån	<i>Galeopsis ladanum</i>	NT
nattviol	<i>Platanthera bifolia</i>	F
plattsäv	<i>Blysmus compressus</i>	NT
praktnejlika	<i>Dianthus superbus</i>	EN
rosenlök	<i>Allium carinatum</i>	NT
rödlänke	<i>Lythrum portula</i>	NT
Sankt Pers nycklar	<i>Orchis mascula</i>	F
skogsalm	<i>Ulmus glabra</i>	CR
slätterfibbla	<i>Hypochaeris maculata</i>	VU
slättergubbe	<i>Arnica montana</i>	VU
smalbladig lungört	<i>Pulmonaria angustifolia</i>	EN
smörbollor	<i>Trollius europaeus</i>	F
sommarfibbla	<i>Leontodon hispidus</i>	NT
stallört	<i>Ononis spinosa subsp. hircina</i>	VU
stor bockrot	<i>Pimpinella major</i>	NT
tvåblad	<i>Neottia ovata</i>	F
vanlig backruta	<i>Thalictrum simplex subsp. simplex</i>	NT
vanlig backsippa	<i>Pulsatilla vulgaris subsp. vulgaris</i>	VU
vanlig backsmörblomma	<i>Ranunculus polyanthemos subsp. polyanthemos</i>	NT
vanlig ängsstarr	<i>Carex hostiana var. hostiana</i>	NT
åkerkulla	<i>Anthemis arvensis</i>	NT
ängsnattviol	<i>Platanthera bifolia subsp. bifolia</i>	NT, F
ängsnycklar	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	F
ängsskära	<i>Serratula tinctoria</i>	NT
ängsstarr	<i>Carex hostiana</i>	NT

Skalbaggar	'-	<i>Mantura obtusata</i>	NT
Storsvampar	scharlakansvaxskivling	<i>Hygrocybe punicea</i>	NT
Tvåvingar	mörkbårdad klarvingesvävfluga	<i>Villa fasciata</i>	RE

Bevarandeplanen för Kungsmarken

Syftet med Natura 2000-området är att bevara en rest av ett sammanhängande ängs- och betesmarksområde med lång hävdkontinuitet och en unik sammansättning av hävdgynnade kärlväxter. Naturtyperna utgörs av Slätterängar i låglandet (6510), Ris- och gräsheddar nedanför trädgränsen (4030), Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen (6230), Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen (6270), Fuktängar med blåtåtel eller starr (6410), Högörtssamhällen (6430) samt Naturligt eutrofa sjöar med nate eller dybladsvegetation (3150). Enligt EU är naturtyperna Staggräsmarker (6230) och silikatgräsmarker (6270) prioriterade naturtyper. I ett regionalt perspektiv anser länsstyrelsen även att naturtyperna Slätterängar i låglandet (6510) och Fuktängar med blåtåtel eller starr (6410) ska prioriteras i detta område eftersom flertalet hävdgynnade och hotade arter förekommer i dessa naturtyper. Natura 2000-arterna större vattensalamander och kalkkärrsgrynsnäcka är också prioriterade och de ska finnas i livskraftiga populationer.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane